

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi D. S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa [...]

w sprawie z powództwa D. S.

przeciwko S. R.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 lutego 2016 r.,

zażalenia skarżącej D. S.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**oddala zażalenie.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. odrzucił jako spóźnioną skargę powódki D. S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 listopada 2014 r., wydanym w sprawie z jej powództwa przeciwko S. R. o ochronę dóbr osobistych. Sąd Apelacyjny ustalił, że powódka została prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy apelacyjnej wyznaczonej na 25 listopada 2014 r., była obecna w czasie ogłaszania wydanego

po zamknięciu tej rozprawy wyroku i w tym samym dniu złożyła wniosek o doręczenie jej tego wyroku z uzasadnieniem. Skargę o wznowienie postępowania powódka wniosła w dniu 7 kwietnia 2015 r. i oparła na podstawie nieważności postępowania przewidzianej w art. 401 pkt 2 k.p.c., twierdząc, że została pozbawiona możliwości działania. Sąd Apelacyjny wskazał, że art. 407 k.p.c. ustanawia 3-miesięczny termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, biegnący - w wypadku oparcia tej skargi na podstawie nieważności postępowania - od dnia w którym strona, jej organ lub pełnomocnik dowiedzieli się o wydaniu wyroku. Powódka dowiedziała się o ogłoszeniu wyroku przez Sąd Apelacyjny w dniu 25 listopada 2014 r. i od tego dnia biegł dla niej termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Powódka jednak dokonała tej czynności dopiero w dniu 7 kwietnia 2015 r., a więc po upływie 3-miesięcznego terminu.

W zażaleniu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 407 § 1 k.p.c. w zw. z art. 408 k.p.c., a także naruszenie art. 410 § 2 k.p.c.; żądała uchylenia postanowienia o odrzuceniu skargi i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka argumentuje w zażaleniu, że Sąd Apelacyjny naruszył art. 410 § 2 k.p.c., ponieważ nie zażądał od powódki uprawdopodobnienia, kiedy dowiedziała się o wydaniu wyroku i ustalił początek biegu terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania na dzień, w którym powódka potencjalnie mogła się o tym wyroku dowiedzieć, podczas kiedy miarodajny jest dzień, w którym powódka rzeczywiście taką wiedzę uzyskała. Według zawartych w zażaleniu twierdzeń - powódka ze względu na swój stan zdrowia nie była w pełni świadoma toczącego się postępowania, wobec czego jej obecność na ogłoszeniu wyroku nie wystarczyła do przyjęcia, że zdawała sobie sprawę z jego wydania. Sąd rozpatrujący skargę o wznowienie postępowania powinien był wziąć te okoliczności pod uwagę, ponieważ wiedział o toczącym się równolegle postępowaniu o ubezwłasnowolnienie powódki. Stanowisko skarżącej jednak nie przekonuje o potrzebie uchylenia zaskarżonego postanowienia. Przewidziany

w art. 410 § 2 k.p.c. obowiązek uprawdopodobnienia przez wnoszącego, na żądanie sądu zachowania terminu do wniesienia skargi stanowi uzupełnienie wynikającego z art. 409 k.p.c. obowiązku przytoczenia w skardze okoliczności stwierdzających zachowanie terminu do jej wniesienia. Sąd powinien podjąć takie postępowanie wówczas, kiedy poweźmie wątpliwości co do wystąpienia okoliczności istotnych do ustalenia terminu, w jakim skarga powinna zostać wniesiona. W rozpatrywanym wypadku takich wątpliwości nie było. Powódka nie tylko była obecna na ogłoszeniu wyroku, ale także zaraz po jego ogłoszeniu złożyła w sekretariacie wniosek o doręczenie jej tego wyroku z uzasadnieniem, co świadczy o objęciu świadomością faktu wydania tego orzeczenia. Prowadzenie postępowania o ubezwłasnowolnienie nie stwarza domniemania braku rozeznania osoby objętej takim postępowaniem, a okoliczności ustalone przez Sąd Apelacyjny uprawniają do stwierdzenia, że powódka wiedziała o wyroku od chwili jego wydania, wobec czego termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania upływał jej 25 lutego 2015 r. Skarga wniesiona ponad miesiąc po upływie terminu przewidzianego w art. 407 k.p.c. zasadnie została przez ten Sąd uznana za spóźnioną i odrzucona. Podniesiony w zażaleniu zarzut naruszenia art. 408 k.p.c., który określa termin *ad quem* - czyli termin końcowy, do którego można wystąpić ze skargą o wznowienie postępowania, nie został w żaden sposób umotywowany. Przepis ten nie był podstawą zaskarżonego orzeczenia i nie został naruszony przez Sąd Apelacyjny.

Z tych przyczyn zażalenie powódki podlegało oddaleniu na podstawie art. 398<sup>14</sup> k.p.c. w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.

jw

[l.n]